

σης τῶν θαλασσῶν Κορίνθου, μεταξύ τῶν ὁποίων ὡς πρῶτος ἐπινοητὴς νέων τρόπων φέρεται ἐν τῇ παραδόσει ὁ Βουτάδης, εἰργάσθησαν καὶ πλησιέστερον τῆς γενετείρας αὐτῶν πόλεως ἐντὸς τῆς εὐρυτάτης περιφερείας τῆς ἐμπορικῆς αὐτῆς ἐπιρροῆς. Εἰς τοὺς ἀπωτάτους δὲ ἐκείνους ἱστορικοὺς χρόνους τῆς ἀρχαίας τέχνης ἀνέλπιστον φῶς ἐπιχέει νῦν ὁ Θέρμος».

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς ταύταις εὐρέθησαν παρὰ τὸν ναὸν καὶ ἐπιγραφαὶ ἐπὶ λίθων ὑστερώτεραι τῆς Γ' ἑκατονταετηρίδος καὶ χαλκῇ στήλῃ ἐντὸς τοῦ ναοῦ φέρουσα ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς ἐπιφανείας ἐπιγραφὴν συνθήκης καὶ συμμαχίας Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνάνων, ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπιγραφὴν διαιτησίας περὶ τῶν ἀμοιβαίων ὁρίων τῶν ἀκαρνανικῶν πόλεων Οἰνιαδῶν καὶ Μητροπόλεως. Καὶ ἡ χαλκῇ δ' αὕτη στήλη καὶ πάντα τὰ ἐκ τοῦ ναοῦ εὐρήματα ἐκομίσθησαν εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἐθνικὸν Μουσεῖον, οὗτινος, ἀφ' οὗ συναρμολογηθῶσι, συγκολληθῶσι καὶ ἐκτεθῶσι καταλλήλως, λαμπρὸν κόσμον θὰ ἀποτελῶσιν. Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς ταύταις ἐδαπανήθησαν δρ. 8,308.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἀνασκαφικὰ ἔργα τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος. Μεταβαίνομεν νῦν εἰς τὰ πρὸς ὑποστήριξιν καὶ συντήρησιν τῶν μνημείων ἔργα καὶ ἐν πρώτοις εἰς τὰς ἐργασίας πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ *Παρθενῶνος*.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος κατωρθώθη ἡ ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς Ἑταιρείας ἐξόρυξις τῶν ἀναγκαίων κατὰ τε τὸ μέγεθος καὶ τὴν ποιότητα μαρμάρων πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν βεβλαμμένων μελῶν τοῦ οἰκοδομήματος, κατωρθώθη πρὸς τοῦτοις καὶ ἡ μεταφορὰ τῶν μαρμάρων τούτων εἰς Ἀθήνας καὶ ἀναδίδασις αὐτῶν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ὅπερ οὐ μικρὰς δυσχερείας παρείχε, καὶ οὕτως ἤρξαντο πλέον αἱ ἐργασίαι τῆς ὑποστηρίξεως. Διὰ τὰς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ἐργασίας ταύτας ἐδαπανήθησαν, συμπεριλαμβανομέ-

νης καὶ τῆς δαπάνης πρὸς ἀγορὰν τῶν μαρμάρων, δρ. 19,496.

Ἦρξατο δὲ ἡ Ἑταιρεία ἐργασιῶν καὶ πρὸς ὑποστήριξιν ἄλλου ἐν Ἀθήναις μνημείου σπουδαίως κινδυνεύοντος καὶ τούτου, τοῦ μνημείου τοῦ Φιλοπάππου, οὗ ἐστερεώθη μέχρι τέλους τοῦ ἔτους τὸ κρηπίδωμα. Διὰ τὰς ἐργασίας ταύτας ἐδαπανήθησαν δρ. 4,805.

Μωσαϊκὸν δὲ ἑδαφος ἀποκαλυφθὲν πρό τινων ἐτῶν ἐν Πάτραις, ἀξιολογώτατον διὰ τὰς ἐν αὐτῷ παραστάσεις, εἰλημμένας ἐκ τοῦ καθ' ἡμέραν γυμναστικοῦ καὶ ἀθλητικοῦ βίου, ἐκινδύνευε νὰ καταστραφῇ. Τὸ μνημεῖον τοῦτο περιέφραξεν ἡ Ἑταιρεία καὶ ἐξησφάλισε διὰ ξυλίνου καὶ σιδηροῦ ἐπιστεγάσματος κατὰ σχέδιον τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Τσίλλερ ἀντὶ δαπάνης δρ. 9,926.

Ἀνέλαβε δὲ ἡ Ἑταιρεία καὶ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ Μουσείου, περὶ οὗ πολὺς ἐν τῷ τύπῳ ἐγένετο λόγος ὡς κινδυνεύοντος. Ἡ κυβέρνησις, εἰς ἣν ἐδήλωσε τὸ Συμβούλιον ὅτι εἶνε πρόθυμον νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν πρὸς στερέωσιν τοῦ οἰκοδομήματος δαπάνην, ἔπεμψεν ἐπιτροπὴν ἐκ μηχανικῶν εἰς Ὀλυμπίαν ἥτις νὰ ἐξετάσῃ τὸ οἰκοδόμημα καὶ προτείνῃ τί τὸ δέον γενέσθαι. Αἱ ἐργασίαι θέλουσιν ἀρχίσει εὐθὺς ὡς ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ὑποβάλλῃ τὴν ἔκθεσίν της. Ἐν τῷ μεταξύ ἐδαπανήθησαν δρ. 200 διὰ πρόχειρόν τινα ἐπισκευὴν τῆς στέγης.

Ἐν Δαφνίῳ ὑπελείπετο ἡ ἐκτέλεσις μικρῶν τινων ἐργασιῶν πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ μεγάλου καὶ πολυδαπάνου ἔργου τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ μωσαϊκῶν, ὅπερ ἡ Ἑταιρεία ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκτελεῖ ἐκεῖ, καὶ ιδίως ἡ ἐκτέλεσις ἀντηρίδων τινῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν παλαιῶν καὶ μὴ ἀνακαινισθέντων τοίχων τοῦ ναοῦ. Ἀλλ' αἱ ἐργασίαι αὗται δὲν κατωρθώθη νὰ περατωθῶσιν ἕνεκα ἄλλων τινῶν δυσχερειῶν καὶ δὴ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχω-